

lade sig inspirere af det gode vejr, så han kan få en glad og lykkelig weekend, også på trods af at Det Radikale Venstre har rost Dansk Folkeparti.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal gerne medvirke til at bevare hr. Jesper Langballes gode humør ved at undlade at rose ham og Dansk Folkeparti, men bare i al stilfærdighed bemærke, at når hr. Jesper Langballe oplever denne debat som monoton, er jeg enig med ham. Jeg forstår godt hr. Jesper Langballes frustrationer, for langt de fleste debatter, hr. Jesper Langballe deltager i her i Folketinget, er monotone, og man kunne måske overveje, om forklaringen kun er de andre og hr. Jesper Langballe intet ansvar har for monotonien i de debatter.

Derudover har hr. Jesper Langballe en stor underholdningsværdi, som gør, at selv monotone debatter indimellem kan blive underholdende. Men det er jo lidt i den samme skure, og hr. Jesper Langballe er sådan set også i stand til at rejse de to-tre ting, han mest grundlæggende er imod, i en hvilken som helst debat, og det synes jeg jo også viser en vis form for konsistens.

Jeg synes sådan set, det er lidt overraskende, at jeg selv kan sige, at jeg var meget enig i ministerens redegørelse. Jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at hvis jeg havde kendt den i forvejen, ville jeg nok have foreslået oppositionen – jeg ved godt, at der er en enkelt af dem, der står bag vores forslag til vedtagelse, som ikke tilhører oppositionen, men er et regeringsbærende parti, men lad det nu ligge – at vi skulle nøjes med en ganske enkel formulering, nemlig at vi tog ministerens redegørelse til efterretning. Måske kunne vi stadig væk nå at blive enige om det, selv om jeg kan forstå, at når man siger det, er modsvaret fra Dansk Folkeparti, at man er fyldt med sniksnak.

Hvis det er sådan, at det at tage ministerens redegørelse til efterretning er udtryk for sniksnak, må jeg gå ud fra, at Dansk Folkeparti i virkeligheden mener, at det, ministeren kom med, var noget sniksnak, og det synes jeg egentlig man skal tænke over i regeringspartierne, når man fremsætter et forslag til vedtagelse sammen med partier, der mener, at ministerens redegørelse var noget sniksnak. Jeg opfatter det faktisk på den måde, at det, der står i forslaget til vedta-

gelse, på det konkrete plan er det samme som det, ministeren sagde, og ikke en pind mere, og derfor kan det jo umuligt være sniksnak at tilslutte sig det, ministeren sagde.

Så har jeg gentagne gange her i debatten hørt det fremført som en kendsgerning, at den eneste form for forfølgelse af mennesker i Danmark på grund af deres religiøsitet, deres etniske oprindelse og deres seksualitet er, når muslimer forfølger jøder. Jeg vil bare sige helt klart, at det ikke passer, det er i direkte strid med sandheden. Der findes andre mennesker i det her land, som udsættes for vold på grund af deres religion, på grund af deres etniske oprindelse, på grund af deres politiske synspunkter og på grund af deres seksuelle orientering, og en række af disse mennesker udsættes også for vold af mennesker, som på ingen måde kan karakteriseres som muslimer, selv om jeg godt hørte, at hr. Jesper Langballe nærmest ville gøre Hitler til muslim – en interessant ny teori, vil jeg sige.

Debatten her kunne jo være en vigtig konkret debat. Det kunne være en debat om, hvordan vi gør op med det særlige form for fremmedhad, den racisme, som antisemitismen er, selv om det ikke har noget med race at gøre. Det er jo fuldstændig rigtigt, at historisk set har antisemitisme og forfølgelse af jøder, bl.a. af kristne, af både religiøse og politiske strømninger med udgangspunkt i den vestlige kulturkreds, været en anvendt metode til at fremme andre og som regel dårlige formål, så der er bestemt grund til at debattere den særlige forfølgelse, der sker af jøder.

Der kunne også være grund til at diskutere det særlige forhold, at mennesker, der tilhører en religion, let lader sig narre til at tro, at man bliver mere troende af at forfølge andre, der tilhører en anden religion, mens vi, der ikke er så religiøse, at det gør noget, må erkende, at mennesker, der har defineret sig selv som ateister, også har været i stand til at bruge antisemitismen som et redskab. Derfor kunne det være godt og fornuftigt at få en diskussion om, hvorvidt der er noget særligt ved antisemitisme, som påkalder sig en særlig indsats.

Der kunne såmænd også være grund til at diskutere, hvordan vi forhindrer, at den konflikt, der er i Mellemøsten, og den særlige rolle, Israel og zionismen spiller, fører til antisemitiske overgreb og ikke bliver brugt til at rejse en generel kritik af og et generelt had til jøder. Men når man så kommer med et forslag til vedtagelse, som tager udgangspunkt i den stigende antise-